

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas XIV. Post Trinitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

Dominica XIV. post Trinitatem.

14. hebd.
post
Trinit.

De decem Leprosis. Luc. 17.

I.

I. **C**um ingrederetur Iesus quoddam castellum, occurrerunt ei decem Viri leprosi, qui steterunt à longè, & leuauerunt vocem, dicentes: Iesu præceptor, miserere nobis. Filius Dei venit in castellum huius mundi, vbi sciebat ingentem esse leproforum copiam, ad curandos non solum corporali, sed multo magis spirituali leprâ infectos: modo se leprosos esse humiliter agnoscerent, sanari efficaciter vellent, & instanter id peterent. præstitere id hi decem corpore leprosi, & meruerunt sanitati restitui. At quanta socordia tot spirituali lepra coinquinatorum (quales sunt omnes decem præceptorum Decalogi præuicatores, imò etiam omnes incurabiles, quosdam imperfectionum nauos mordicus retinentes) qui complacentes sibi in fœditate lepræ suæ curari renuunt, ideoque nec medicum adire, nec me-

M m 4.   dicinam

dicinam vllam adhibere satagunt; cum tamen lepra spiritualis corporali multò sit grauior. Nam corporalis lepra humores corrumpit, hominem deformem reddit; at spiritualis animam defœdat, & speculum diuinæ pulchritudinis in simulacrum diabolicæ deformitatis commutat: illa aliorum corpora contagione inficit: hæc animas prauo exemplo corrumpit: illa halitum fœtidum reddit: hæc animam in sepulcrum fœtores exhalans conuertit.

O si oculis corporis hæc lepra spiritualis cerni posset, quantum horrore omnibus incuteret? Quam depiorandum, animam, quæ prius ob pulchritudinem gratiæ a cælesti Sponso audire meruit: *Ecce tu pulchra es amica mea; ecce tu pulchra es; nunc eâ, culpa sua, exspoliatam audire: Abominabilem fecisti decorem tuum!* Quisquis ergo te simili lepra vel vnius grauioris delicti, vel alicuius imperfectionis diuturna consuetudine firmiter radicatæ infectum sentis, si vis sanari, fœditatem tuam submissè agnosce, liberari ex animo desidera, gratiam feruenter implora. Humilitas, contritio, zelus emendandi.

Cant. 1.

Ezech 16

vers. 25.

II. Quæ

II. Quos ut vidit, dixit, ostendite vos Sacerdotibus: & factum est dum irent, mundati sunt. En quanta liberalitas Saluatoris erga hos leprosos, tam promptè eos, quamprimùm eius dicto parere cœperunt, confestim mundantis! quanto maior est eiusdem erga quosuis peccatores, multò promptius eos, quamprimùm cum vera contritione conscientias suas Confessarijs detegunt, imò non rarò dum detegere parant, à lepra spirituali qualicunque, absque mora liberantis!

Quanto ergo feruore & gaudio, quanta sollicitudine & studio frequentanda foret confessio, qua tam citò & tam facilè amissa aut infuscata reparatur animæ pulchritudo? Crebra, seria, & perfecta peccatorum per confessionem expiatio.

III. Unus autem ex illis, ut vidit, quia mundatus est, regressus est cum magna voce magnificans Deum, & cecidit in faciem contra pedes eius gratias agens: & hic erat Samaritanus. respondens autem Iesus, dixit: Nonne decem mundati sunt, & nouem ubi sunt? O quanta raritas eorum, qui cū grato Samaritano à lepra mundati, pro acceptis beneficijs se gratos exhibendo, pluribus & potioribus

merentur augeri ! quanta numerofitas eorum, qui cum nouem ingratissimis Iudæis ab eadem lepra mundatis, pro charismatis sibi communicatis ingrati, & acceptis iure priuantur, & accipiendis redduntur indigni ! Quoties complures minoribus gratijs præuenti existunt auctori gratiæ multò gratiores, quàm plurimi maioribus cumulati, quos oportebat in reddendis gratijs longè esse feruentiores ! Verè, vt multi sunt vocati, pauci verò electi. Sic multi gratijs præuenti, pauci grati.

○ si agnosceres quàm displiceat Deo ingratitude cum D. Augustino afferente : *Scio quod ingratitude tibi multum displiceat, qua est radix totius mali spiritualis, & ventus quidam desiccans & rursus omne bonum, obstruens fontem misericordie super hominem, quanto opere hoc vitium horreres ! Si abyssum miserationum Dei erga te, & ingratitude tuarum erga Deum intuereris, quomodo coram Deo tuo confundereris ! multò sanè magis, quàm proditor coram rege irato, filius prodigus coram Patre offenso, adultera coram fuerente marito. Horror ingratitude.*

De prefatione orationis Dominica.

Matth. 6. Luc. 11.

I. **E**Xpende quàm feruenter desiderarit Christus hanc orationem à vobis quotidie frequentari, quam ipse non solum palam in monte turbas docuit, sed priuatim etiam iterum discipulis inculcauit, idque ideò, quod in ea sanctissima desideria omnium diuinæ Maiestatis honorem, amorem, beneplacitum, tum nostram proximorumque animæ & corporis prosperitatem, gratiam, perseuerantiam, & gloriam concernentia summatim continentur. Quanto affectu eam Christus ipse creberrimè iterarit? quo feruore diuinissimos affectus ea comprehensos tota vita continuauit? Feruor piè attenteque orandi hanc, omnesque preces vocales.

II. Quàm auidè cupiat nos cum filiali fiducia, amore & reuerentia ad orandum accedere, ad quos affectus excitandos nos compellatio Patris in cælo gloriam suam Beatis manifestius intuendam exhibentis plurimum conferet, si illius & paterua benignitas, & diuina Maiestas expendatur. Paterna benignitas eius ex eo elucet,

Mm 6

A. Quod

1. Quod nos ad similitudinē suam cre-
arit, & in filios per gratiam adoptarit.
2. Quod paterna sua providentia huc-
usque nos quoad corpus & animam
sustentet, gubernet, dirigat, manu-
ducat. 3. Quod hæreditatem nobis
æternam inæstimabilis beatitudinis in
cælo prepararit, & donare decreuerit,
idque ex gratuito incomprehensibilis
dilectionis, omnem paternum mater-
numque amorem infinitè exceden-
tis, affectu. Diuina porro Maiestas
ex eo æstimari potest, quod licet se
ad nos quasi filios fouendos dignanter
demittat, nihilominus immensitate
sua omnia impleat, & non minus cæ-
lo, quàm terræ & inferno tanquam
supremus omnium Dominus impe-
ret. Quis talem Patrem cum filiali
amore & fiducia accedere vereatur?
quis talem Dominum infinitæ Ma-
iestatis non submissè reueretur? Fi-
ducia filialis, amor reuerentialis.
III. Quàm vehementer denique de-
sideret nos igne fraternæ dilectionis,
& zelo proximorum salutis ardere, i-
deoque velit nos hac voce *Noster* com-
moneri, vt meminerimus, nos om-
nes esse fratres, vnius Patris filios; ac
proin-

proinde debere nos pro omnibus non
 lecus atque pro nobis ipsis orare, om-
 nes amore intimè complecti, omni-
 bus velle ac favere bonum, nulli ma-
 lum. Quisquis tam amplo charitatis
 sinu omnes in Christo complectens
 orat, immane quantum meritorum
 suorum aceruum accumulatur. Charitas
 fraterna, zelus animatum.

De i. Petitione. *Sanctificetur nomen* III.
tuum.

I. **E**Xpende quomodo perfectè De-
 us, prout hic peritur, à nobis
 possit sanctificari & glorificari. 1. La-
 tissimè, sanctum prædicando, laudan-
 do & glorificando eum in omnibus
 suis perfectionibus, potentia, sapien-
 tia bonitate, misericordia, iustitia ali-
 jsque; in omnibus beneficijs, quod sit
 prædestinator, creator, reparator, iu-
 stificator, glorificator; in omnibus
 operibus naturæ, gratiæ, gloriæ; in
 omnibus permissionibus, iudicijs ac
 decretis circa nos, omnes, & omnia;
 omnibus insuper modis, quibus à no-
 bis alijsque omnibus potest glorifica-
 ri, per actus internos externosque

Mm 7

Fidei,

Fidei, spei, charitatis, resignationis, zeli gloriæ eius, religionis, penitentiæ, omniumque virtutū, seu per exercitiū omnimodæ perfectionis. 2. Purissimè gratis propter ipsum Deum in se infinite laudabilem & amabilem, non ob vllum alium respectum. 3. Intensissimè, omni, non solum nostro, sed omnium hominum & Angelorum, imò omnium creaturarum possibilium possibili pietatis affectu. 4. Constantissimè, inter prospera & aduersa, in tempore & aternitate. 5. Infatiabilissimè, quoad heroica desideria longè supra vires perfectius illum glorificandi, omni modo possibili, in aternū & vltra. Quàm Deo gratum sit nobisque meritorium tale desiderium! quam simile Seraphico desiderio beatorum: *Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus noster omnipotens* iugiter concinētium! quod ut cum illis aternum continuare valeas, deuotè nunè frequentare ne omittas. Zelus glorificandi Deum modo prædicto explicatus hîc prolixius exercendus.

II. Quomodo Christus hoc desiderium glorificandi perfectissimè aternum Patrem tota vita contintarit, & quidem eò intensius, quò clarius eum
 infinito

Apol. 4.

infinito honore, amore, cultu, obsequio dignissimum cernebat: quò ardentius illum diligebat: quò zelosus eius gloriæ propagationem sitiebat. Zelus Christum in eo imitandi.

III. Cur meritò à nobis hoc sanctum desiderium deuotissimè sit frequentandum. 1. Ob infinitam Dei, infinitè in se & propter se amabilis, laudabilis, honorabilis excellentiam. 2. Ob immensam beneficiorum naturæ & gratiæ nobis collatorum multitudinem & magnitudinem. 3. Ob inæstimabilem donorum gloriæ nobis promissorum sublimitatem.

Hæc attentè si ponderes, an non meritò cum Apostolo exclames: *Regi*
saeculorum immortalis, & inuisibili soli 1. Tim. v.
Deo honor & gloria in saecula saeculorum.
 Et cum Beatis: *Benedictio & caritas, &*
sapientia, & gratiarum actio, honor, vir-
tus & fortitudo Deo nostro in saecula
saeculorum. Idem affectus
 zeli gloriæ Dei re-
 petendus.

(2)

De

De 2. Petitione. *Adueniat regnum
tuum.*

I. **E**Xpende quale regnum nos Christus hic sperare, petere & desiderare velit, triplex videlicet 1. Regnum gratiæ, quo Deus per sanctificantem gratiam regnat in iustis, qui excusso peccati, mundi, diaboli iugo per eradicationem vitiorum, per mortificationem appetitionum, victoriam tentationum, exercitationem virtutum penitus se illi per omnia subijciunt, eius imperio submitunt, & beneplacito conformant per exercitium perfectæ resignationis, seu voluntatis suæ cum diuina conformationis. 2. Regnum gloriæ animæ, quo regnat per gloriam in beatis, qui clarè intuentes, beatè amantes & possidentes Deum, ad eius nutum semper & in omnibus promptissimè se accommodant. 3. Regnum consummatum gloriæ quoque corporis in resurrectione iustorum inchoandum, quod expectant animæ beatorum, quando Deus erit omnia in omnibus, omnesque perfectissimè quoad corpus & animam illi erunt subiecti.

Quis

Quis non avidissimè expetat, ut Deus in se hac triplici ratione regnet? at si anhelas ad regnum gloriæ corporis & animæ, quod summo cum gaudio possidebitur, prius aspirés oportet ad regnum gratiæ, quod absque magno labore, absque assidua mortificatione, resignatione, sui victoria, tentationum lucta non acquiritur. Desiderium huius triplicis regni & zelus proficiendi in triplici via perfectionis, maximè in absoluta resignatione ad omnia.

II. Quam ardentè Christus hoc triplex regnum omnibus, pro quibus incarnari voluit, tota vitâ exoptavit, & ab æterno Patre exoravit: quam promptè omnia, quæ dixit, fecit, passus est, ad illud nobis impetrandum obrulèrit: quam zelosè desideravit nos non solum desiderijs ad hoc regnum aspirare, sed pro viribus etiam per assiduum exercitium mortificationis & resignationis, & per serium studium omnimodæ perfectionis contendere? quam æquum ergò est, ut tantæ Christi liberalitati gratus existas, & sanctum eius desiderium æmulari studeas?

III. Cur ad regnum illud desiderijs
aspi-

aspirandum, & pro viribus dicto modo contendendum sit. 1. Ob incomparabilem præminentiam huius triplicis regni, quod nullis caducis donis, ne quidem vniuersis mundi opibus, dignitatibus, voluptatibus queat conferri, 2. Ob inæstimabile pretium sanguinis, quo Filius Dei illud nobis dignatus est mercari. 3. Ob ineffabile desiderium, quo cupit nos eodem perfecte potiri. Hæc si capis, nec te moueri finis, annon silice durior merito censeberis? Affectus ijdem repetendi.

V. De 3. Peritione. *Fiat voluntas tua.*

I. **E**Xpende quomodo diuina voluntas perfecte, quod hic petimus, sit adimplenda. 1. Latissimè, adimplendo omnia præcepta, consilia, inspirationes diuinas, omnia item iussa eorum, qui nobis Dei nomine præfunt, iussa, quibus omnibus diuina voluntas nobis declaratur. 2. Purissimè, ex gratuito amore Dei, non ex metu supplicij, aut spe præmij. 3. Intèfissimè, & sublimissimè instar beatorum in cælo, eximia scilicet cum promptitudine, celeritate, alacritate, amore, gaudio. 4. Constantissimè in omnibus rerum & temporum vicissitudinibus, nunc, semper, æternum. 5. Insatiabilissimè

simè , quoad desideria vires nostras longe excedentia , in pluribus & magis arduis , purius , intensus , constantiusque inter maiores aduersitatum & desolationum fluctus diuinum beneplacitum intellectu , affectu , effectu exsequendi.

¶ Quam gratum Deo tam sublimè diuinæ eius voluntatis tam perfectè adimplendæ desiderium ! quantò gratior reipsa hoc desiderium exequendi secundum vires conatus ! Alterum constanter pro te alijsque pete : alterum constanter conari propone.

II. Quam deuote Christus tota vita hoc desiderium perfectè adimplendi æterni Patris beneplacitum continuari ; quam studiose reipsa semper & in omnibus adimplere contenderit ; quãtam gratiam nobis idẽ præstandi promeruerit ; quã potenter exemplo suo ad imitationem sui nos prouocari ; quam ardentè id nunc ab ijs , quos peculiari gratia præuenit , iure suo exigat. Zelus Christum imitandi in diuina voluntate affectu & effectu perfectè implenda.

III. Cur meritò ad exactam diuini beneplaciti executionem nobis desidio aspirandum , & opere ipso con-

tendendum fit. 1. Quia Deus ob infinitam suam in se excellentiam & immensam, ergo nos liberalitatem dignissimus est, ut promptissimè ad omnia eius nutum nos conformemus.

Quia diuina voluntas regula est omnis rectitudinis & sanctitatis, cum ab eo promanet, qui est infinite iustus, rectus, Sanctus. 3. Quia diuinum perfecte facere beneplacitum, est summum ad cœlorum regnum compendium.

Matt. 7.

Nam ut ait Veritas: *qui fecerit voluntatem patris mei, qui in cœlis est, ipse intrabit in regnum cœlorum.* Quem hæc

seriò expendentē vel trecenties sexages quinquies cum D. Gertrudē geminare pigeat: *Fiat voluntas tua: tua,* inquam, sanctissima, non mea, quæ est peruersa, non carnis, quæ spiritui contraria, non mundi, quæ vana, non diaboli, quæ iniqua: Renouandus zelus diuini semper & in omnibus complendi beneplaciti.

VI.

De zeli honoris Dei
& salutis animarum
actib. internis perfecte
eliciendis.

VII.

De eiusdē zeli actib.
externis piè exercēdis,
& incitamentis.

6. p. med.

Domini

Dominica XV. Post Trinitatem.

15. hebdomada.
post
Trinitatem.

De duobus Dominis. Matt. 6.

I.

I. *Nemo potest duobus Dominis servire. Non potestis Deo servire & Mammona.* Christus videns corda filiorum Adæ terrenis nimium esse affixa, ut inordinatum eorum, erga diuitias & cetera, quæ mundus amat, affectum, à transitorijs appetendis & aucupandis auellat, atque ad æterna desideranda & quærenda transferat, ostendit fieri non posse, ut simul vero Deo, & mamonæ, seu diabolo diuitiarum Deo, sincerè seruiatur, cum Deus velit terrena despici, cœlestia amari, opes indigentibus erogari, carnem domari, honores negligi, vnicam diuinam gloriam & æternam salutem in omnibus intendi: è contra Mammon iubeat terrena diligere, cœlestia negligi, opes coaceruari, nihil indigentibus tribui, voluptatibus indulgeri, dignitates affectari, propriam gloriam & temporalem.